

Vsem delovnim ljudem in občanom želi v novem letu 1986 uspešno delo, mnogo zadovoljstva in osebne sreče občinska konferenca SZDL Ljubljana Center

Zagotovo zapušča iztekajoče se leto vsakemu izmed nas različne občutke. Naša doživetja so morda polna tistega lepega, kar nam daje vsakodnevno življenje, z drobnimi življenjskimi doživetji, čustvovanji v krogu družine, prijateljev, sosedov, sodelavcev; mogoče je med temi občutki tudi kaj grenkega; tiste grenkobe, ki si je nikoli ne želimo, nam pa jo to življenje neusmiljeno ponuja in daje navzlic našim drugačnim željam in hotenjem.

Prav zato so tudi naši občutki, ko zremo v bližajoče se novo leto, lahko različni. Ampak tisto, kar združuje te razlike, kar povezuje te razlike v mogočno hotenje množice, je želja po lepem, dobrem, srečnejšem. To želimo svojemu najbližjemu, najdražjemu, želimo prijatelju in sodelavcu.

In ti občutki, te želje, so prav gotovo namenjeni tudi naši celotni družbi, vsem nam, ki živimo in delamo bodisi v KS, občini, mestu, republiki in Jugoslaviji. Da, te želje po lepem, uspešnejšem življenju so namenjene vsem nam zato, ker že dolgo vemo, da je mnogo stvari odvisnih prav od nas vseh. Odvisno od dela delavca pri stroju, referenta v občinski upravi, predsednika IS občine ali federacije, aktivista socialistične zveze v krajevni skupnosti, profesionalnega politič-

Bogastvo, ki je v naših srcih

nega delavca v občini, predsednika CK ZKS, pedagoškega delavca, znanstvenika, medicinske sestre itd. Gre za verigo, v kateri ne sme odpovedati noben njen člen. Vemo, da bo ta veriga, vsak člen, trdnjši, močnejši, čim bolj bo verigo povezovalo znanje, delo, odgovornost. Vemo tudi, da to ne nastane samo po sebi, da je prav to veliki cilj prizadevanj tudi družbenopolitičnih organizacij, združenih v SZDL.

In še od nečesa je odvisna moč te verige. Ne le od števila ton proizvedenega blaga, ne le od boljše organizacije dela, od števila inovacij, ne le od večjega ali manjšega odstotka grozljive bolezni te družbe, ki ji pravimo inflacija, pač pa, in mogoče predvsem od srčne kulture, moralnih vrednot, ki prevevajo oziroma bi morale prevevati to družbo. Skrb za ostarelega in za otroka, človeška vsakodnevna pozornost do težav sodelavca, sosedu, drobna pozornost tudi do neznanca na cesti, potrebnega pomoči in še kaj, je tisto bogastvo, ki ni odvisno ne od dolarja in ne od rublja; odvisno je od nas samih, odvisno od tega, ali znamo to bogastvo kulturne dediščine našega in naših narodov, to veliko zakladnico vrednot narodnoosvobodilnega boja presejati v ta čas, znati to gojiti in spoštovati.

Zato si za leto, ki je pred nami, zaželimo sreče, zdravja, boljšega življenja, zaželimo, da bi mnoge, premnoge želje, izrečene ali zapisane, postale resničnost za delavce in občane te občine.

DUŠAN SEMOLIČ

POGOVOR Z BORISOM PLATOVŠKOM O RESOLUCIJI 1986

Z znanjem do zastavljenih ciljev

Zbori občinske skupščine so na zadnjem zasedanju v letošnjem letu, ki je bilo v četrtek, 19. decembra, sprejeli resolucijo o uresničevanju družbenega plana v letu 1986. O resoluciji smo se pogovarjali s predsednikom izvršnega sveta občinske skupščine Borisom Platovškom.

»Glavna značilnost letošnje resolucije je poudarek na kakovosti in na lastnih silah,« je dejal Platovšek in ob tem pripomnil, da moramo zastavljene cilje doseči predvsem z znanjem in ne toliko s fizičnim povečanjem obsega proizvodnje. »Prostorsko smo omejeni in zato ne kaže uveljavljati nekih ambicioznih programov v obliki širjenja zmogljivosti in gradnje novih tovarnov.«

Ali velja to tudi za področje izvoza?

»V naši občini ne gre toliko za fizično povečanje izvoza, ampak bolj za izvoz storitev in za posred-

niške posle. Tako imamo na primer v občini sedeže velikih izvoznih organizacij, ki opravljajo izvozne posle za proizvajalce iz vse Jugoslavije. Njihove storitve pa niso zajete v nobeni statistiki. Taka organizacija je na primer Metalka.«

Kar zadeva področje investicij, gre v letošnjem letu predvsem za posodobitev, vlaganje v poslovne prostore (kar najvplivna na izboljšanje kvalitete opravljenih storitev) in v razširitev in izpolnitev sedanjih zmogljivosti.

Na osnutek resolucije ni bilo bistvenih pripomb in tudi posebnih amandmajev ni bilo. Kljub temu

pa velja opozoriti na pomanjkljivost: med investicijami je zelo malo vlaganj predvidenih v širitev hotelskih in turističnih zmogljivosti, čeprav je turizem – zlasti kongresni – za Ljubljano izredno pomemben. Edina izjema v načrtu predvidenih naložb je razširitev hotela Lev, ki pa je še vedno dvomljiva predvsem zaradi nasprotovanja okoliških stanovalcev in krajanov krajevne skupnosti Ajdovščina. V Ljubljani bi potrebovali 400 do 500 novih hotelskih postelj, vendar pa bi morali ta problem reševati v okviru vsega mesta. »Sicer pa bi moralo na tem področju prevladati prepričanje, da je turizem kompleksna dejavnost in da za njegov razvoj niso odgovorne samo gostinske in turistične organizacije, ampak vsi, ki imajo od njega korist, med drugim tudi trgovina«, je pripomnil Platovšek.

Kako pa je s stanovanjskim gospodarstvom?

»Menim, da je realno tisto, kar smo zapisali v resoluciji in da lahko te naloge tudi izpolnimo.«

Zakaj v resoluciji ni posebej omenjena prenovapodstreh?

»Zaradi nerešenih sistemskih vprašanj. Med temi naj omenim samo eno: Kako naj na primer obračunavamo najemnino za podstreho občanu, ki ni njen lastnik, vendar pa je vložil v preureditev zelo velika lastna sredstva?«

Prihodnje leto je prvo leto dolgoročnega plana Ljubljana 2000. Boris Platovšek meni, da nam to nalaga posebno odgovornost in če nič drugega bomo morali zaostri politiko gospodarjenja s prostorom. Ena od takih zaostritev naj bi bila tudi politika oddajanja poslovnih prostorov, ki jih ne moremo oddajati po isti ceni na tistih točkah, kjer je promet velik in na manj

izpostavljenih mestih. Na vprašanje o prometni ureditvi pa je odgovoril:

»Resno bomo morali končno razmisliti o zapiranju mestnega jedra za promet. Zdaj je na primer Krekov trg ena najbolj onesnaženih točk v mestu. In vendar imamo tukaj v neposredni bližini živilsko tržnico in lutkovno gledališče.«

In na koncu še eno vprašanje: osebni dohodki?

»Sredstva za OD in skupno porabo se morajo gibati v skladu z rastjo dohodka. Zadržati moramo raven OD v družbenih dejavnostih in jo do konca leta 1986 uskladiti z gospodarstvom. Sploh pa na področju družbenih dejavnosti ne smemo več govoriti o porabi, saj nam varčevanje na tem področju več škoduje kot koristi. To velja zlasti za izobraževanje in raziskovalno dejavnost, ki sta v bistvu sestavni del proizvodnega procesa.«

NIKO ISAJEVIČ

DOGOVORI

GLASILO SZDL LJUBLJANA CENTER

Leto XII – 24. december 1985

Štev.: 17–18 BREZPLAČNO

Otroci za novo leto

Novo leto je sicer praznik nas vseh, najbolj pa se ga veselijo naši najmlajši. To je čas velikih praznovanj, čas dedka Mraza, čas, ki naj bi ga sleherni otrok preživel v kar najbolj neskaljenem veselju. In kaj si želijo otroci za novo leto? Obiskali smo jih v osnovni šoli Ledina in v vrtcu Ane Ziherl. Takole so odgovorili.

Maja Muhič: do-jenčka

Grgič Bojana: Majhno kuhinjo za igrat

Marko Blatnik: Robota, da bi se sam smejal

Samo Dekleva: En velik šah...

Matija Marinko: Naj se podre šola, da mi ne bo treba zgodaj vstajati

Gašper Vuk: Za novo leto si želim veliko Smrkcev pa pištolo

Nina Škrjanc: Meni pa Kena, moža od Barbike

Alenka Korošec: Dedek Mraz naj mi prinese punčko Barbiko